

Úvodníček

Tak a svátky jsou fuč. Zbylo nám po nich jen pár kilo navíc, možná nějaké to předsevzetí a někomu nové ponožky, svetry a další užitečné věci, co nám nadělil Ježíšek.

Možná se vám to nezdá, ale velice se blíží jarní prázdniny. Myslím, že mají být zaplacený do konce ledna. Takže neváhejte a raději to rodičům připomeňte. Také ne všichni odevzdali přihlášku; co jí konečně přinést?

Dále bych chtěl vyhlásit, že **20.1.2004**

zažitky z výletů a promítat to, co se natočilo na kameru.

Kosa

Předvánoční události

Výskyt divných událostí je pravděpodobně na všech místech naší planety stejný. Je tu však možnost, že na některém místečku, malinké oblasti, se podivné okolnosti sbíhají a vytvářejí pevný bod, který se nehne ani po prudkém bojovém kopu. Usídí se, aniž by byl zván, a záhadně působí. Jinak se činnost našeho oddílu vysvětlit nedá.

Po projevech tohoto ojedinělého jevu

ne musíme dlouze pátrat. Jako příklad uvedme nám dobře známou Vánoční besídku. Ačkoli se Vánoce slaví obvykle 24. prosince v kruhu rodinném, oddíl Kočovníci porušuje všechny zažité postupy. Rodina nerodina, sbalme paky a odjedme taky. Čas pro nás není nikterak důležitý, jeden týden sem či tam, salát chutná

od **19:30** bude schůzka rodičů na klubovně. Prvně se probere pár organizačních věcí, jako jsou jarní prázdniny a další akce do letního tábora. (Víte o tom, že letní tábor bude neuvěřitelně dlouhý, přesně 31 dnů??). Pak se budou prohlížet „podařené“ fotografie, vyprávět nezapomenutelné

vždycky stejně. Nebo snad na jeho kvalitě má vliv vůně vylučovaná stromečkem v obýváku? Ani toto nebylo prokázáno, chutnost vánočního salátu by ovlivnila jedině do něj spadlá vánoční ozdoba. Ovšem teď mě nenapadá, co že je na našem předslavení Vánoc tak divného.

Nuže, zkusme to objevit. Třeba je to zabaleno v takovém tom tentom... papíru se zvonečky, hvězdičkami a červenobílými hůlčičkami.

Pro tajemství Předvánoc se musíme vnořit do vzpomínek členů, kteří měli tu čest je prožít v dalekých severních

Cechách. Na cestu vlakem vzpomíná tam přítomný Helmut: „Jeli sme k semaforu a ten tyjo tak svítil, že sme ho viděli už ze tří a půl kilometru! Potom ty závory jako taky tak hrozně svítily, že sme je viděli ještě dva kiláky potom. A ten další semafor taky tak šíleně svítil!“. Podle popisu byla cesta asi velmi zajímavá, plna oslepujících světél a následných mžitek před očima. Prostory pro náš plán poskytla obrovská škola v Lázních Bělohrad. Jako kouzelným proutkem (a jako tak 16 rukama) změnila se jídelna ve spací prostory a kuchyňka ve sklad, jídelnu a hrací plochu pro kočičí stvoření, které se najednou zhmotnilo v Kosově náruči (i s obytnou bedýnkou). To dělají asi ty Vánoce, co jsou až za týden.

Na chvíle nicnedělání byl tu vhodný lék, a to nové stolní hry! Pro příklad hra Durch

die Wü(r)ste, ve volném překladu Skrz buřty, kde se ale místo po očekávaných mouchných a sádlových ostrůvcích chodilo s velbloudy po poušti. Naši západní sousedé mají opravdu podivné asociace. Někteří prozkoumali ještě hru Bžgrňku, něco s loděmi, a také Karlose Magnuma,

což se myslím týkalo nějaké továrny na zmrzliny ve Španělsku. (A ještě jedna hra, psst, je velmi žádaná, tak to moc nerozkřikněte, jmenuje se Libretto.) To zabralo celý páteční večer.

Ačkoli o nocích se často nedá či spíše nesmí moc

vyprávět, tato stojí za zmínku. Spící člověk totiž mohl zažít až neuvěřitelné věci. Mohlo na něj něco šáhnout. Či si na něj sednout. Projít po obličejí? Po noze? Po bříše? Bylo-li libo, vše té noci bylo možno. A podle Morčete TO bylo opravdu zákeřné!

Použit citát „Rána mohou být krutá, a proto tohle bylo“ je více než vyhovující. Se škrábanci a odřeninami, o jejichž vzniku neměl nikdo ani potuchy, jsme se vydali do 100 % vlhkosti. Za celý den jsme zažili vodu ve všech jejích skupenstvích. Promokávající cesta dovedla nás na pahorek se hřbitůvkem a kostelem a dokonce i s dvěma prohlubněmi v kameni, které jsou prý od kolen sv. Petra. Zvláštní, že zrovna do těch důlků kape voda ze střechy. ChaCHA.

Na božím zastavení před kostelíkem se objevil nápis MÁTE HLAD? Nu což, nesli

jsme si s sebou hypertočeňák, který jsme v případě ohrožení (nejen hladem) mohli použít. Potom ale CHCETE MĚ? Když není nic jiného do huby, že, tak proč ne. Kdyby byla další indicie MÁTE MĚ V BRODVAKU, byl by salám hledaným objektem. Vše bylo ale jinak. Salám totiž

kuchyňka proměnila v barevnou síť z vánočních řetězů a na stole se objevily talíře s bramborovým salátem a chutným řízkem. Pilo se a hodovalo, pro nikoho nebylo málo, ovoce poté na vitamíny bohaté. Někteří jsou si vitamínové hodnoty ovoce vědomy a strkají si do úst kusy přímo obrovské! Ven výchozí velikost byla trochu menší, ale vitamínů bylo stejně.

Po večeri přišel i Ježíšek. Jak jsme zjistili, není to žádný městský chlapík, nýbrž rodilý tremp. Dárčky nám přinesl v celtě! Praktičnost velí i za polární září. A během chvilky se všude válely barevné papíry. Ty totiž

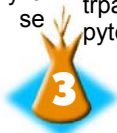
NECHODÍ NIKDY SÁM, protože nemá nohy. Hledaným byl pan Albín Zlaté prasátko. Postili jsme se snad, že jsme byli poctěni ho spatřit? Točeňák na ohni flambovaný v papíru by se za půst dal považovat, protože mouka + papír nerovná se jídlo.

Promočení vrátili jsme se do školy a ponořili jsme se do tajemství stolních her. Teď vám povím o tom hitu. Je to fofr. Očima sledujete asi sedm věcí najednou a rukama jich děláte patnáct! Při hře Libretto si procvičíte postřeh. Ale pozor, pěstujete si tak rivalitu ke spoluhráčům a slušnou závislost!

Pak přišla ta chvíle, která se vymyká všem zvyklostem. V šest nula nula se

zahalovaly rozmanité věci, které si postupně nacházely své majitele. Takový Píďa dostal kompletní počítač s tak velkou pamětí, že učení je pro něj už zbytečné. Čarlí má novou přítelkyni, Hobo je vůdcem Jagger gangu, na orlických hlavách se postupně objevovaly čepice jak pro trpasličí partu. Prostě sváteční nálada jako pytel. Tomuto pytli napomohlo cukroví,

kterého se všude válely hromady, a ty byly našimi uklízeči systematicky likvidovány.

V noci, o které je opět nutno napsat, se projevíly znovu magické síly TOHO a také ona zmiňovaná závislost na nové hře.

Druhé ráno jsme odepsali své chuťové buňky čochovou polévkou a další vlnou cukroví, v poledne ještě uzemynými fazolemi a několikátou vlnou cukroví. Cukrové moře se však začalo uklidňovat a nápor na žaludek polevoval. Mohli jsme si tak poskládat své cennosti do úhledného

balíčku a obtěžkat se dárky a pomalu vyrazit od divných věcí pryč (nebo vstříc?) domů.

Ze zpáteční cesty vlakem opět vzpomínka Helmutova: „ Ta pani se mě zeptala, jestli se fakt jmenuju Helmut, a já nato, že jo, a vona, že se její bratr taky jmenuje Helmut a že je to dost neobvyklý jméno. Ach jo.“

Tak kde jsou ty divný události? Asi všude kolem nás, Kočovníků. Ach jo.

Irda

Z Kanadskéh o Srubu

Doufám že jste meli krásné prázdniny a přeji vám všem šťastný nový rok. Opět končí pohoda a vracíme se do skoli ale na tuto téma jsem už psal v září. Nový rok

vyžaduje nové týpko, nové týpko vyžaduje nový článek a nový článek vyžaduje nové téma. V posledním týpku Kosa předložil otázku, kde je ta krásná fonetická Hžebíkova čeština? Ani jsem si nevšiml že by my nekdo ukradl to fonetickou češtinu tak jsem se dal do pátrání. Třeba se do týpka dostal článek který nebyl můj. Porovnal jsem clanek který jsem napsal s tým co vysel v týpku. Byli úplně stejní, tedy jeden byl v Worksu a druhý v Akrobatu ale jinak byli úplně stejní. Tak je možní že by

jsem dovopravdi už nemel tu fonetickou češtinu? Kam by mohla zmyzet? že by létela do Floridy na zimu jako mnoho kanadských důchodců? Kde by na to vzala peníze, psát jeden článek do měsíce na tom se moc nevidelá. Tak daleko nemuže být, že by při hokeji někomu vlezla do tašky a nechala se odnést? To neni možné nikdo rozumnej by přece nevezl do zamofené tašky na hokey. Jestli dokážete jednu vec ovlivniti

v novém roku tak se vyhejbejte taškám s hokejovou výbavou. Jestli se vám to nepovede tak my budete věřit. Tak spátky k případu stracené fonetické češtiny. Je možné že jí vzali ty stejné veveryky které my překousaly kabely v posledním článku ale pochibuju, proč by chteli místní veveryky se učít česky. Mají dost práce s hledáním ořísků a jiné stravy, například cokoli by jsme si chteli zasadit do zahrady. Kam jinam by chtěla takova fonetická čeština? šel jsem do místný knihovny ale tam se mně zeptaly jak by vypadala takova fonetická čeština, a já jsem jim řekl že jim pošlu fotku až nejakou fonetickou češtinu vyfotím. Trochu divne se na mne podívaly ale ja už jsem tam nebyl. Vrátil jsem se domů a k počítači kde píšu články do

týpka. Třeba tam ta fonetická čeština nechala nějakou stopu. Stopa žádná ale možná jsem vyřešil případ. Vedle počítače sedel papírek se slovem HKRDTN. Myslím si že tenhle papír od strašil fonetickou češtinu a nevím jestli se vrátí. Určite poznáte jestli ano. Vyhejbejte se smradlavím taškám a těším se na příště.

Hžebík

Tři králové mosty staví, nebo je boří.

Užívejte sněhu, dokud je ho alespoň ta troška. Závěrem se loučím s citátem Xenokrata z Cahalcedónu:

„Už se mi stalo, že mě promluvení mrzelo, ale nikdy mě nemrzelo, že jsem mlčel.“

Gizela

Pranostikon

Doufám, že jste všichni dostali hodně dárečků pod stromeček, ve zdraví přežili Silvestra a napsali si předsevzetí do nového roku 2004. A jak se tak dívám, tak snad nám lednové pranostiky řeknou něco více o tom, co nás čeká, nuže...

Leden jasný, roček krásný.

Mnoho sněhu v lednu, mnoho hřibů v srpnu.

Když v lednu včely vyletují, to nedobrá rok ohlašují.

Leden studený, duben zelený.

Mokry leden – prázdné sudy.

A svátky? Tak se podívejme, kdo bude slavit v lednu...

Tak 1.1. podle polského kalendáře, oslaví svátek Mečislav – slavný mečem (někdy i mekotem), poté 3.1. Jenovéfa – ploditelka života; tkadlena, podle maďarského kalendáře, dále pak 8.1. čestný Erhoš – Erhard, 18.1. slaví Severín podle slovenského kalendáře, jméno vyjadřuje přísnost a vážnost, 27.1. se bude veselit Cyntie s Ingeborgou, za dva dny, toť 29.1., si bude připíjet Zinaida, taktéž Zina a ještě někdo? Co třeba Mnata, Polykarp, Zdik, Gudrun, Priska...

Nezapomeňte, že 6.1. je svátek Tří králů, Zjevení Páně, Božího křtění - Baltazar, Melichar, tudíž:

Na Tři krále -zima stále, mnoho hvězd a o skok dále.

Na Tři krále mrzne stále.

Odborné zpra vodajství

Listopad, měsíc morsea, už je za námi, prosinec také a máme tu leden. Vás určité zajímá, čím se v lednu budeme zabývat. Ano, je to topograf. Začněte se tedy cvičit, aby vás náhlý útok na vaše znalosti nemohl zaskočit.

Co se týče úlovků, tak si nezapomínejte zapisovat odbornky do plachty k tomu určené. (A4kový papír přiměřeně označený), **body si sami nezapisujete**, ty vám zapíše bodovatelé.

Morče

Luštěnky

Tak tu máme další luštěnky, tentokrát dokonce novoroční. Važte si toho a luštěte stejně jako vždy, tedy **naplno!**

Ale i v tomto roce vás čeká nějaké to přísloví, které na vás vybafne teď hned:

Subjektu, v jehož informační databázi je obsažena relace nadměrné obavy, jest zapovězeno pohybovat se v biotopu s rozsáhlým stromovým patrem.

Striktní dodržování zásad občanského soužití vede k maximální délce pěšího transferu jednotlivce, který se tak chová.

A ještě hádanka, možná že ji někteří už znáte (aspoň to budete mít jednodušší):

Jste v místnosti se dvěma dveřmi, jedny vedou k pokladu, druhé ne. U každých dveří stojí jeden strážce. Jeden z nich

mluví pravdu, druhý lže. Ale vy nevíte, které dveře kam vedou a který ze strážců lže a který mluví pravdu. Jednoho z nich se můžete zeptat na jedinou otázku. Na kterou, abyste poté mohli zamířit přímo k pokladu? (Ale pozor, máte jen jednu otázku a jen jeden pokus.)

Odpovědi házejte do bedničky B do příštího Týpka.

A řešení:

1. Kdo se bojí, nesmí do lesa., 2. S poctivostí nejdál dojdeš. nemohoucí Morče a kol.

Novoroční fo :o

Tak jsme se tu zase sešli v tom novém roce, ale stále na stejném místě. A sice na této stránce Týpka. Dnes bych ale rád využil příležitosti počátku nového roku a článek tomu trochu přizpůsobil. Aha, chce to zkrátit, říkáte si. A nejste daleko od pravdy. Ale to není ta hlavní změna, protože zkracování není žádná

novinka. Tentokrát se však dočkáte tematické úpravy - většinou jsou fotočlánky spíše depresivního ražení či alespoň tvrdě-realistické. Jelikož však máme ten nový rok, rozhodl jsem se být spíše optimisticky předpovídající, neboť jak jistě víte, jak na Nový rok, tak po celý rok. Nový rok už sice byl, ale Týpko od té doby ještě nevyšlo. Díky změně k veselejšímu článku vás asi nepřekvapí, že snímek není zimní. Koho by taky bavilo v zimě koukat na studenou sněž ještě na obrázku, že? Ale k věci. Nemusíte být Viktor Kožený na Bahamách, aby jste se mohli královsky válet. Od toho je tu totiž nová soutěž „Chcete se válet jako milionář?“, do které se může přihlásit každý, komu se vleže nedělá špatně. Sám zakladatel soutěže, pan Valimír Leh, o ní říká: „Ne každý se umí válet jako milionář. Někdo se povaluje třeba jako majitel sta tisíc, jiný se válí jako bezdomovec a někdo si dokonce bez

nápovědy publika ani nelehne!“ Za účast v soutěži se nic neplatí, protože místo, kde budete soutěžit, si vybíráte sami dle

směle do toho. (Pozor, dneska to bude extra kotel - několik jouků jako bonus!)

„Mamí,“ křičí Pepíček, „hoří nám stromeček!“

Maminka odpoví: „Ale ne Pepíčku, říká se, že svítí“

„Mamí, už svítí i záclony!“

Ztroskotá letadlo na pustém ostrově a přežije jen malý chlapec. Na ostrově moc věcí není, akorát jedna malá ovečka. Za několik měsíců kolem pluje parník a objeví mávajícího chlapečka, kterého se zeptá: „Jak se jmenuješ?“

A on odpoví: „Be-e-e-e-e-ďa“

vlastního výběru. Hodnotíte se vy sami, na základě toho, jak jste si poleželi. Začíná se individuálně, kdykoliv se někdo chce válet a končí se taktéž individuálně, když už to někomu nebaví. No, jak tak koukám na ty pravidla, vlastně to vůbec není žádná soutěž, protože odměnou je vám pouze dobrý pocit z povalování. V podstatě jde pouze o to, že kdokoliv má možnost se kdykoliv válet jako milionář, a to už stojí za to! No a kdyby stále ještě někdo nevěděl, jak na to, může se poučit z přiloženého obrázku, kde jsou zachyceny dvě opravdové odbornice. Již podle vybraného místa, na kterém se povalují, je patrné, že tomuto oboru opravdu rozumí a s válením se mají bohatě zkušenosti. Nedílnou součástí každého soutěžního kola je samozřejmě také načasování správného počasí, což se v tomto případě také podařilo na výbornou. A co dodat na závěr? Přeji vám příjemně strávený rok 2004.

Fotomontér Marcel

Ikarusovo okénko

Milé děti, tak vás tady zase vítám po Novém roce u svého plátku. Takže tedy

Složitá otázka profesora RastyVlastyPasty: Když je sněhová koule ze sněhu, z čeho jen může být dělová koule?

Do obchodu byly slavnostně přivezeny kapary, ve skleněné lahvičce s krásným obalem a lákavou cenou (pozn. red.: kapary jsou takové nesladké zelené plody ve velikosti a tvaru rozinky, vhodné například na chuťové doplnění kuřecí rolády (pozn. Kosa – nejsou to plody, ale nerozvitá poupata kaparovníku)). Všichni si to s nadšením kupovali, ale jednoho dne přišel do obchodu jeden muž nevelkého rozumu, hodil na pult pytlík s trochu rozgňahanými kapary a povídá: „Co to tady prodáváte za šmejdy, manželka to dala do vánočky a vůbec se to nedá žrát!“

Jeden mladší pán jde okolo hřbitova a má docela strach. Najednou uvidí babičku, tak si to k ní přihně a povídá: „Babičko, já mám docela strach jít tady sám, co kdyby jsme šli spolu?“ „Tak jo,“ odpoví babička. Když dojdou na konec hřbitova, tak se spolu loučí, že jako to už domu nějak dojdou. Ale tomu mladému muži to nedá a ještě se zeptá té babičky: „Vy se tu nebojíte takhle

Karel Belmann v Praze, 99. 190.

v noci sama?“ A ona odvěti: „Ani ne, ale taky jsem se bála, když jsem ještě byla živá!“

Ciao Ding, zase příště.

Ikarus

Poznej Prahu 6

Tak kostel sv. Matěje poznal každý, kdo odpovéděl. Takže to bylo celkem jednoduché. Následující fotografie je též jednoduchá, dejte se s chutí do poznávání.

Bodování

A máme tu nový rok, to znamená, že je čas na předsevzetí. A my tu pro vás máme pár takových pěkných, abyste je nemuseli vymýšlet sami. Třeba: Budu chodit na všechny schůzky a jezdit na výlety, budu nosit kroj a pomůcky a budu dělat odborky, abych měl hodně bodů a tedy i vyhrál bodování. Nebo: Budu hodný na své instruktory a vedoucí a splním jim všechna přání. A nebo něco úplně jiného, to je na vás.

A co je jinak nového: Helut (chvilka napětí) POŘÁD VEDE! Jinak celkem nic moc, ale pamatujte: vidíme každý váš bod.

Bužbod a Vibod

DRUŽINY

1	Orlíci	85
2	Tygři	69
3	Kamzíci	64
4	Delfíni	33
5	Zubři	24
6	Panteři	10

JEDNOTLIVCI

1	Helmut	(TY)	170
2	Ikarus	(OR)	157
4-5	Cvalda	(KA)	122
	Eidam	(KA)	122
6	Jana	(DE)	118
7	Babča	(OR)	110
8	Berenika	(OR)	109
9	Pečeně	(DE)	89
10	Jake	(KA)	73
11	Beata	(ZU)	56
12	Sebastian	(ZU)	53
13	Jakub	(OR)	45
14	Tomáš	(PA)	28
15	Míťa	(PA)	24
16	Matěj	(ZU)	22

